

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer, kedden és pénteken.
 Á r a :
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre . . . 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő irodája:
 Klastromtutca 564 szám.
 Kiadó-hivatal ugyanott.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igdtáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alkalmuk szerint. — Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségénél.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“

czimű politikai, közgazdasági és társadalmi lap III. — 1873. évfolyamára.

Előfizetési árak:

Junius—december . . . 3 frt. 50 kr.
 Junius—szeptember . . . 2 „ — „
 Junius—július . . . 1 „ — „
 Egy óra . . . — „ 50 „

A „Nemere“ egész tiszta jövedelme a „székely nemzeti történet“ megírása jutalomdíjára van szánva.

A „Nemere“ szerkesztősége.

Hétfalusi magyar és román bajok.

IV.

1850-től kezdve 1857-ig ki voltak már minden erdőből zárva Bácsfalu és Türkös lakói. Brassó egy erdészeti hivatalt állított fel Hosszufaluban s szász erdősze oly hatalmat gyakorolt, hogy a szegény elkeseredett nép által nagyságos urnak nevezette magát napiglan, Bácsfalu, Türkös, Csernátfalu és Hosszufalu községeiből halomra rakotta lakásán a százakra menő elzalogolt fejszét és lánczot, melyek a magyar templomok előtt elárvereztettek és Brassó pénztárát gazdagították.

A mi soha sem történt még meg, mióta Hétfalu Brassó közigazgatása alá — de nem jobbágyi szolgálatra — bocsátattott: Bácsfalu és Türkös saját erdei mellett kiszorult Oláhország „Prahova“ nevű völgyébe s onnan volt kénytelen nagy távolból és ezüst pénzen tüzi fáját megszerezni. Az elkeseredés iszonyu volt. Itt és a városnak 1848. évi eljárásában rejlik az ok, miért távoztak el a hétfalusi magyar tanulók a brassói szász gymnasiumról távol fekvő magyar iskolákra s miért nem kerekedik kedve egyetlenegy magyar atyának, gyermekét ily jogtipró nép mérges szellemében neveltetni. Ily szemlemben növelt jegyzők, tanítók és papok — tisztelet a kivételeknek — bölcsődalt énekeltek Hétfalunak, midőn harsány hangon kellett volna a népet feltüzelní és jogát még a szószeokról is a biblia szavaival támogatni. De hagyjuk az efféle: „Der Bauer ist ein Lauer“ élősi pásztorokat!

Hétfalu történetében feledhetlen az 1857. esztendő. Az isteni gondviselés Schwarzenberg herceget körutján Hétfaluba is elvezérelte valamint b. Eötvös minisztert 1869-ben. Isten után még csak e bécsi hazafitól várta a koldusbotra jutott két község elrablott területének megmenetését. Schwarzenberg herceg a hosszufalvi járási hivatal egyik szobájában fogadta az innepiesen öltözött parasztokat, előljárókat, esküdteteket. Az elkeseredés hangján előadott hosszú panaszt figyelmesen és mind inkább felgyuló arcczal végig hallgatja a herceg és ezen szavakkal fordul Marinelli járási elnökhöz: Intézkedjék, elnök ur, hogy e szegény panaszló nép erdeit ismét szabadon használhassa! — Marinelli executió kérését javasol a két községnek, Brassó előáll az 1854. évi urbéri patenssel, holott Hétfalu és Barczaság többi magyar és román községei soha sem teljesítettek jobbágyi szolgálatot. —

És lám három hó elmúltával Brassó városát rászoritotta a hosszufalvi járási hivatal a Tömös völgyén 30 hold erdő kimérésére. A két község ezerszeres Isten fizessét kívánt a

magas utazónak a mostoha sors ily váratlan megfordultáért. Épületfa, tűzifa, vásárra való olfa-vágás ismét szabaddá lett.

Szuszáj, Szaraztömös, Csaplya fölötti pernek is véget vetett egy brassói törvényszéki ítélet, mely szerint említett terület visszacsatolandó a majdnem felosztás alá jutó erdőrészekhez, melyek még a két község birtokában maradtak. Tehát Brassónak szándéka volt nevezett területet elvenni és a megmaradt részből az urbéri patens szerint ismét osztani. Az ítélet, ugy tetszik egyelőre, mintha a két községnek kedvezett volna, de ha mélyebben tekintünk e tetsző kedvezésbe, ugy találjuk, hogy a brassói törvényszék ítéletében szép simán ki van mondva a patens érvényessége, a mi a két községre és általában egész Hétfalura nagyobb veszélyt rejt magában mint egy erdőrész elvesztése.

Brassó azonban így sem pihent és pihenésre és megerősödére egy perenyi nyugalmat sem engedett a zaklatott jogát védő csángó népnek. A herceg talán még nem is hagyta el Barczaság határát, Brassó már azon törte fejét, hogyan csikarhatna valami jövedelmet a két község erdőiből. Szép szóval mint a róka a sajtot; a nem elég vigyázatos birót még pedig a bácsfalusit rábeszéli a városiak, hogy 1500 öl vágott fa jobb mint 30 hold erdő évenként. És a biró ügyetlen esküdtelivel rá ment a családokra, mert, mondjuk az igazat, nem hiték, hogy a város e tervében valami gyalázatos aljasság rejthetnék. Pedig ez így volt, a mint látni fogjuk.

A fogarasi dolgokról.

A fogarasi bizottság márczius 8. és 9-iki ülésin két határozatot hozott, melyek a magyar alkotmányosság ellen intéznek nyílt támadást. Ezen határozatokat támogatták hivatalnokok, kik hivatva volnának a népet a polgári kötelmek hazafias teljesítésére bírni s e tekintetben mintául szolgálni; ezen határozatokat kimondta és aláírta az elnök, ki a magyar alkotmányra letett esküje alapján hivataloskodik. A belügyminiszterium ezen határozatok megsemmisítését szigoruan elrendelte. A bizottság ellenben mint alárendelt hatóság, a kormányval szemben alkotmánytipró határozatainál maradt május 6-iki ülésén; Fogaras bizottsága ezáltal nyílt lázadásra kelt. Kevésbé alkotmányos államban ezt erőszakkal elfojtani szokták és a rendet fegyveres erővel visszaállítani nem késnek.

Ezen tények elléggé jellemzik a togarasi közélet kárhuzatos viszonyait. Vizsgáljuk e bajok közelebbi és távolabbi okait, káros következményeit és hathatós gyógyszereit.

Mindenekelőtt a kormánynak ugy kell intézkednie, hogy minden, de különösen fontos állomás alkalmas és megfelelő hazafias egyénnel legyen betöltve, s hogy kivált a főhivatalnokok kötelességeiket törvényszerűen és hiven teljesítsék.

A kormány e tekintetbeni tapintatlan eljárásának folytonos jelenségeit látjuk. Kivált Brassóvidékről minden befolyásos magyar embert systematice eltávolítanak vagy elmozdítani törekcsenek, helyeiket szászokkal töltvén be.

Különösen válságos, kényes és nagy jelentőségű állásokon oly férfiak legyenek, kik teljes megbízhatóság és honfui buzgóság mellett mind a kormány, mind az illető vidék lakossága előtt tekintélylyel bírnak.

Hogy állunk e tekintetben Fogarasvidéken? Ennek főkapitánya jelentéktelen egyéniség, ki a közügyek igazgatásában semmi erélylyel, semmi tapintattal, semmi érdekeltséggel sem bir, ki ennekelőtte márkális gyűlésekre épen nem ment,

kit a legfontosabb ülésekre — pl. a május 6-iki — majdnem erőszakkal kell vezetni. A városi főispánról legkedvezőbben szólhatunk, ha róla — hallgatunk.

Ezen állapotban a közrend teljes felbomlása nélkül nem maradhat többé Fogarasvidék. Ide főkapitánynak (Halljuk, hogy Boer Kálmán, ki Küküllőmegyében alispán volt, van kiszemelve ez állásra) legalkalmasabbnak tartanánk magyar embert, ki a fentemlített tulajdonságokkal bír s a románok előtt kedvelt egyéniség. Ez majd szoktatná a magyarhoz a román és megkedveltetné általa a hazai alkotmányt.

De ezen alkotmányban nincs meg mindig szentültartása a kormány és tisztelete a nép részéről. Ezen alkotmány máshól is a legérzékenyebb sérüléseket szenved. A roszt példa pedig terjed, ingerel. Értem a szászországi viszonyokat.

A fogarasi és másvidéki románok illetén eljárása igazságtalanul és helytelenül az egész román nemzetnek tudatik be bünül; ez pedig azon káros következménynyel bir, hogy ezen válságos időszakban a szász vezérek — kik alig ha nem közvetett részesek ezen zavarok előidézésében — saját hazaellenes politikájuk előnyére fordítván ez ügyet, az illető köröket téves nézetre hozzák, annyira, hogy ezek készek lennének a szászoknak még bármennyi kiváltságot és hatalmat adni, nehogy a fogarasifele elemek kerüljenek tulsúlyra. S folytatva lesz azon szerencsétlen együgyü politika, melyszerént Erdélyben a románokat a szászokkal akarják ellensúlyozni, minden tekintetben a szász érdekeket pártolják, azoknak engednek minden befolyást és segítik őket a többi nemzetiségek elnyomásában.

S Erdélyben ezáltal a szász nép tömegében elfojtják a testvériesség s a magyar hazafiság érzetét, ezáltal a többi németeket elidegenítik szász fajrokonaitól, ezáltal elkeserítik a magyarokat a saját alkotmányukat így lábbal taposó kormány ellen, ezáltal különösen a román nép előtt gyűlöltté teszik a magyar hazát s alkotmányát.

A kormánynak szerencsétlen szászországi politikája eredményezte, hogy a román activista párt, melyet különösen a királyföldi magyarság józan, barátságos magaviselete birta tényleges hazafias működésre, bizalmat és reményt sokat vesztve ingadozni kezd; ezen szászországi politika közvetlen okozója annak, hogy a román passivisták az így kezelt magyar alkotmányval megbarátkozni nem tudnak.

Mi a románoknak egyenjoguságot ígértünk. A kormány nem teljesíti ígéletünket. A románok csak jogegyenlőséget akarnak, de nem a magyarral, kinek nincs joga, hanem a szászszal, kinek igen is sok van.

A ki mentegeti a szász törekvéseket, a románokat sem itélheti el. A fogarasi bizottság nem ismeri el a magyar országgyűlés illetékeséget s a közpecsétre román köriratot kíván. A szászok pedig szenteltetnek magyar zászlót a császár nevében és használnak széltében német köriratu hivatalos pecséteket. Mi a különbség? Hát Brassóvidéke lakosságának többsége mondhatja-e, hogy az országgyűlésen képviselve van, midőn a képviselőnek nevezett ember irányával sem nemválasztói sem választói nincsenek megelégedve.

A szászok roszt példája a románokat követésre csábította: a szászok hazaellenes politikájának fényes eredményei a románokat elkeseredésre és a végsőségek megkísérlésére birta; az egész pedig a közös hazának legnagyobb kárára válik.

Ez alkalmából is figyelmeztetjük a kormányt, gondoskodjék alkotmányos érzelmű és erélyes főhivatalnokokról és mindenekelőtt in-

tézkedjék gyorsan, hogy a magyar király földje ne legyen Sachsenland, hanem szép magyar hazánknak meg nem különbözöttetett része.

S ha megszüntek a szász kiváltságok, azon válaszfal, mely a szászok és nemszászok közt létezett, azon erjsszer, mely a román elidegenítette a magyartól, s ha bekövetkezik e tekintetben is „egy józanabb s független politika,“ melyet nemrég Deák Ferencz kívánt, akkor a testvériség magvából az egyenlőség földjén a szabadság napja alatt az egész szász és román népben kicsirázik és szilárdá fejlődik a hazafiság s minden nemzetiségek alkotmányhí és szerető fiai lesznek e dicső magyar hazának!

A kormánynak királyföldi politikája.

Az ország közvéleménye a szászok különlegességei ellen nyilatkozott, a honi sajtó ritka egyetértéssel a haza solidaritását veszélyeztető különállás ellen felszólt, a királyföld többi nemzetiségei, e föld lakóinak $\frac{2}{3}$ része egyenjóságért folyamodott s a kormány mindennek daczára minden intézkedéseiben a szász bürokratizmusnak látszik kedvezni. Önkénytelenül kell kérdeznünk: mi okozhatja ezt?

A ki viszonyainkat behatóbban vizsgálta, három okot tarthat valószínűnek: egy küldiplomatiai, egy conventionalist és egy belpolitikait. Nézzük egyenként.

Tudva van, hogy a bécsi politika számos tényezői nem kedveznek hazánknak és arra törekednek, hogy Magyarország idegen elemeket magyarelleses céljaikra használhatókká tegyék. Ezen elemek közé tartozik a szász bürokratizmus is. A bécsi politikának befolyása hazánk viszonyaira tagadhatatlan, s alkalmasint nem csalódnak azok, kik a szászok kényeztetett állásának egyik forrását Bécsben keresik, hol a magyarelleses clique az erdélyi szászokban mindig biztos czinkostársokra számíthat.

Továbbá a királyföld majdnem kizárólagosan szászok által van képviselve ottan, hol az ország sorsát intézik. Ezek pedig folytonosan sűrűnek-forognak az illetékes helyeken. Prudens circumspectussággal alkalmazkodnak a viszonyokhoz, majd csuszna-másznak, majd kihívólag szemtelenkednek. Útik a vasat, míg meleg s forgatják köpenyüket a szél felé. Ezek körülfontak minden befolyásos ember, elámitják őket a helyzet felől s felhasználnak minden eszközt, minden körülményt önző, szentségtelen céljaikra — és nincs ott ember, ki az állapotot behatóan ismerve a nemszászok érdekeit ezek ellen védeni tudná. S az illetékesek, részint hogy

meneküljenek a nem tágitó impertinentia elől, részint pedig személyes viszonyaiknál fogva megtesznek mindent a tolatások kielégítésére. S ez a dolog conventionalis része.

Mennyire téves azoknak nézete, kik vélik, hogy a számban csekély szászoknak — kik, mondják, jelentéktelenségüknél fogva Magyarországot komolyan nem fenyegethetik — mesterkéltséget erőszakolt felszínre vonása által teljesen sakkban lehet tartani a különben is elnyomott románokat, kik aggodalomra adhatnának okot. S a paritás kedvéért s hogy lehessünk a barátságot próbára tevő balszerencsében is testvérek: elnyomatnak itt Magyarhon kifogástalan hazafiai a németek és fényes pártatlansággal magok a királyföldi magyarok is. S nem látják be az illetékesek, hogy a románoknak ismét jelentékeny része elfojtott s egyelőre csak szavakban nyilatkozó dühvel figyelvén az igaztalan eljárásra minden tehetségét erőfeszítve arra fordítja, hogy mivelődjék, vagyonosodjék s már is minden tekintetben jelentékeny haladást mutatnak fel a közelmúltban s még nagyobbat ígérnek jövőre. A szászok pedig elérték dicsőségök tetőpontját, nekik elszigetelt állásuk és ugy is csekély számuknak épen nem kedvező Zweikinderwirtschaftjoknál fogva hanyatlaniok kell. Olyan törvényt csak nem hozhatnak, mely kimondja, hogy csak szász lehet választó; akármilyen általános királyföldi törvény pedig, bármennyire kedvezzen is jelenleg a szászoknak, nem fogja megakadályozhatni azt, hogy a többi nemzetiségek minden előnynek rendszeres felhasználása mellett idővel ne kerüljenek a felényi szászok felé. A vasutak, az ipar és kereskedelem fejlődése nem fogják szaporítani számát a szász választóknak, kik kivülről sem várhatnak semmi gyarapodást, de igen is a nemszászok s különösen a románokét. És ki lehetne számítani az időt, midőn minden kiváltság, előjog, különállás és kedvezmény, mely a mostani viszonyoknál fogva szász kezekben van, korlátlan hatalmába kerül a román többségnek, mely elkeveredett küzdelem folytán vivandotta ki azokat. Övék lesz a mostani szász egyetemben a többség, övék az igazgatás és kezelés a királyföld összes vagyonával együtt. Ismerve van a románok „tiene minte“ természete, ha erőszakosan jutottak a hatalomhoz. Akkor a boszu, a megtorlás lesz minden vágyuk és törekvésük. Akkor nem fog velök birni a kormány, mely őket elnyomta, akkor jaj a szászoknak, kik fölöttek hatalmaskodtak, akkor a királyföldi magyaroknak, a mostani testvéreknek sem lesz irigyelendő sorsuk.

Azért a legezlszerűbb és legüdvösebb po-

litika volna, úgy intézkedni, hogy minden nemzetiség, minden fél ne érezze magát mellözve, elnyomva — de lehetőségig legyen megnyugtató, megelégedve. S ha — mint rendszeres történni szokott — nem lehet mindenkinek teljesen kedvébe járnai, akkor inkább legyen meg nem elégedett azon fél, kinek elégedetlensége nem lehet hátrányos a hazára s a többire nézve, mint az, kinek elégedetlenségéből a legnagyobb veszély származhatik — egészen eltekintve attól, hogy a szászok csak a jogos és igazságos helyzettel nem volnának megelégedve. Azért tehát „videant consules,“ s gondolják meg, hogy a jelen irány már természeténél fogva bizonyosan megboszulja magát a jövőben, de a nép lázas ingerültsége folytán jelenben is előidézője lehet borzasztó állapotoknak, melyekről felelősökké teszszük a haza és nemzet előtt azokat, kik a jog és alkotmány jelölte uton minden bajnak békésen elejét vehetnék azáltal, hogy ez országrészre is kiterjesztenék az általános törvényeket, érvényre juttatnák a megváltóként várt jogegyenlőséget.

A királyföldi tanfelügyelőség.

(Folytatás és vége.)

Valóban a rémes dráma már úgy látszik kész, színészeink jól játszzák szerepeiket, időközönként csak egyes jeleneteket juttatnak a nyilvánosság elé, hogy a fül hozzá szokjék, de egy kissé még arcátlanok is, mert habár a hazai közönség s minden megye elveti a bírálaton aluli darabot, ök még is annak ismétlésével kívánják ingerelni a kedélyeket. — Nagyon kívánatos volna, ha államférfiaink incognito személyesen szereznének meggyőződést az itt törtétekről; de hisz ott a történelem egy felől, s az épen folyamatban levő a magyar falvak elnyomása ügyében felmerült óriási per, ez minden esetre jellemzőleg tünteti fel a szász szűkeblúséget, s hiv képét adja az annexalási, hatalmaskodási magyarelleses viszketegecségeknek.

Azonban elég volt idáig a birkatürem, elég a tréfa; ideje hogy tisztában legyünk magunkkal és helyzetünkkel — elé a törvényjavaslattal, szakítsa ketté e gordiusi csomót a parlament, hogy tudjuk meg, ha valjon a Királyföld Magyarországhoz tartozik-e? ha nem, akkor tudni fogjuk mint idegen államban vendégkép viselni magunkat, s azok, kik nem barátai a kulturrendszernek, ki tudnak költözkdöni, mint ezt Elsass hiv népe tevé. — De ha a királyföld hazánk elidegeníthetetlen része, úgy itt idegen törvényt, idegen szokást alkalmazni hazaárulás, a mit elfogadni, eltűrni hazájához hiv polgár soha se fog, a mi ellen küzdeni csak honfui erény és kötelesség.

Tekintsünk csak szét a legszabadabb államokban; lám a különböző néptörzsök egy törvény, egy hatalom alatt mennyire boldogok! és megelégedettek, s épen azért, mert ugyan egy törvény alatt állnak. Ne tegyen

TÁRCZA.

A brassói magyar polgártörvénykör elnöke

Kászony István beszéde

a polgári kör májushó 14-iki ünnepélyes megnyitásánál.

Tisztelt polgártársak!

Hogy az egyleti működés mily nagy horderővel bír társadalmi életünkben, mily határozott befolyást gyakorol a jóllétnek minden irányban elmozdítására, azt mindenki, ki a közművelődési mozzanatokat csak kissé is figyelemmel kísérte, tudni fogja.

Társulatok egyleti működés útján vittek keresztül nagyszerű munkával járó vállalatokat, melyeknek napjainkban a két nagy tengert összekötő suezai csatorna, a Francia és Olaszországot kétfelé választó nagy hegyeknek azon czéltől történt átfurása, hogy e két országnak vasutvonallal összekötése lehetővé tétessék. Társulatok egyleti működés útján hozták létre a vasutakat, ilyenek a gyárakat, ilyenek alapították meg a tudományos kutatásokat és adtak helyes irányt fejlődésének.

Hogy az ipar terén is még jókor belátták a tömörülés szükséges voltát, arra bizonyosságot szolgáltat a jelenleg csak történeti jelentőséggel bíró czéhszervezet. Igaz hogy ezen rendszer alapjani egyesülés már túléltte magát, de el kell ismernünk, hogy annak idejében céljának emberül megfelelt; és én uraim azt mondom, miszerint ahelyett, hogy az ezen rendszer által nevelt czopf czibálásával vesztegetnők a drága időt, lássunk oly eszköz után, melylyel azt szépen leborotválhatjuk; különben is nemcsak a kor, hanem hazai törvényhozás-

sunk is lerombolva már a céhek eltörlése által az egyleti működés ódon falait, azzal nincs már mit bajlódunk, de meghagyta az alapot számunkra. Építsünk uraim mi ezen alapra a korigények és életszükségeink által meghatározott terv alapján új épületet.

Pogártársak! Én úgy hiszem, hogy a már megalakultnak tekinthető „brassói magyar polgári kör“ az egyleti tömörülés terén egy ily épület fog lenni. Közös hajlékul fog az szolgálai mindazon elemeknek, melyek az ipar és iparos osztály virágzásának és emelésének tényezőiként szerepelnek. Erős meggyőződésem, polgártársak, hogy ezen épület az iparos osztálynak olyan szent templomává nővi ki magát, melyben minden egyes tag enyhülést, vigaszt és biztos segílyt talál.

Ezen erős hitem és meggyőződésem okadatolásául legyen szabad nekem egy kissé ezen egylet céljainak részletezésébe bocsátkoznom.

A „brassói magyar polgári kör“ két főczél körül összpontosul: az iparos osztályt szellemileg és anyagilag gyarapítani kor és állás különbsége nélkül, mestert és segílyt egyaránt.

Az eszközök erre a szellemi részt illetőleg a következők lesznek: Az értelem fejlesztésére szolgálnak ipar szaklapok mellett több szépirodalmi és politikai lapok, népies tartalommal bíró könyvek olvasása, anyanyelv, szám- és természettanból valamint a földrajz és történelemből az e végre megnyert szakférfiak által időnként tartandó előadások.

A társadalmi csinosodás az erkölcsök nemesülését elősegítő eszközök lesznek: a társulat helyiségében mindennapi társalgás; időnként rendezendő társas estélyek, melyekben minden egyes tag családostól részt vehet, az öszhangzatos ének művelése és az ebből tartandó előadások.

Az anyagi cél, melyre egyletünk működése irányul az, hogy segítjen a) a kezdő iparosokon, kiknek a pénzhiány miatt lehetetlen iparok rendes folytatásához kezdeniök; b) oly segédeket, kik iparuk pangása miatt nem kapnak annyi munkát, a melyből mindennapi szükségletükre elegendő pénzt kereshetnének; c) oly iparos tanulókat, kik valamely iparos iskolában magukat tovább akarják képezni; d) oly vándorló segédeket, kik vándorlásuk közben önhibájukon kívül pénzsükségben szenvednek.

Ez okból az egylet pénztára két tökére oszlik u. m. tartalék és alaptökére, az elsőből fedeztetnek az egylet folyó kiadásai, az utolsóból a segélyezések a fenn előadott alapon.

Ime polgártársak! ennyi nemes czélt ölel fel kebelében a „brassói magyar polgári kör“, hát még ha tekintetbe vesszük azt, hogy egyleti működésünk gyakorlati eredményében mennyi üdvös mellékes czélnak leend tárháza! Itt a mester segédjével egy egyleti testületet képezvén ennek üdvös hatása el nem maradhat. A mester tanulja becsülni segédjét, s hozzá szokik azt úgy tekinteni mint vele egy állásu polgárt, a segéd viszont értelmi felfogásában gyarapul, erkölcsében finomul, társadalmi tekintetben tájékozást nyer. Továbbá az egyletnek mint ilyennek semmi politikai célja — mint ez a már elfogadott alapszabályokban ki van mondva — nem lévén, hivatva leend az egyenlőség és testvériség felséges eszméinek gyakorlati megvalósításán munkálni. Éppen azért óvakodni fog az egylet a nemzetieskedésnek még csak homályos színezetét adni.

Én úgy hiszem polgártársak, midőn ideiglenes egyleti működésünket mával e helyiségben megkezdjük, a mondottak után felesleges különös szerencsekívánatainkat összehalmozunk, mert ott hol ily nemes cél kö-

kivételt e részben Magyarország, s páratlan alkotmányát s állami életét ne tegye ki önmaga oly veszélynek, mely a végfelbomlást eredményezheti, — ma midőn e haza polgárai törvényes parlamentünk műveit örömmel fogadják, abba belenyugosznak, meg nem érdemelt kegyosztások, különlegességek, s kitüntetések által — habár a mai divatos politika bármely ürügye alatt is — nem volna tanácsos nemzetiségi követelményeket előidézni, s Erdély unióját kétségbe vonván, szent István birodalmát szétdarabolni, sőt ellenkezőleg a jogegyenlőség elvénél fogva a nemzetiségeket a szeretet és bizalom kapcsával — közös törvényeinkkel — kell egybekötni, s így államiságunkot belülről úgy mint kívülről megszilárdítani.

Ideje már, hogy a történelemből meggyőződést, a sajtó halomra gyűlt hasábjából, a közvélemény hangulatából irányt, s szentesített törvényeinkből erélyt szerezzünk. Hazánk egységét és alkotmányát őseink nem csak harcmezőn, de bilincsek között is védelmezve hagyták át az utókornak, nemcsak fényes paloták, hanem a börtön falai között sóhajtva annak sorsa fölött; a mai nemzedéknek nem szabad szentségtelen kezekkel szétépíteni a reája bizott kincset, feladni hazánk egységét, mert ehhez nincsen joga, mert a felelőség, melylyel a történelemnek s utókornak tartozik, még a sirban is terheli fogja.

Nemerécske.

Külföld.

A porosz országgyűlés máj. 20-án a trónbeszéddel bezárattott, melyet Roon miniszterelnök olvasott föl. Az országgyűlés bezárásán alig volt 50 tag jelen.

A trónbeszéd megemlíti a jelen ülészakban a törvényhozás összes ágaiban elért becses eredményeket, mindenekelőtt a beligazgatás reformját. Teljes bizalmát fejezi ki a kormánynak a hozott egyházi törvények iránt, melyek a különböző vallású alattvalók közötti valódi békét előmozdítani és az egyházat oda fogják vezetni, hogy erejét csupán az isten tiszteletének szentelje.

Kiemeli továbbá az állam szerencsés pénzügyi helyzetét; és az osztályadó átalakítására, az örökösödési adó szabályozására vonatkozó törvényeket, valamint egynémely bélyegdíjtételek megszüntetését és mérséklését, melyek a kevésbé vagyonosak terheinek tetemes könnyítése mellett az adók igazságosabb felosztását biztosítandják.

Megemlíti az államhivatalnokok helyzetének javítását és a vasúthálózat kiterjesztését, mi a növekvő forgalomnak és az ország védképességének váland javára. Azt mondja, hogy az államkormány és képviselői bizalomteljes együttműködésének köszönhető mindenekelőtt a törvényhozás sikeres lefolyása. Végül reményét fejezi ki, hogy a porosz nép a közelebbi választásoknál is a haza jóléte által fog vezéreltetni.

A francia republikánusok a nemzetgyűlés mult keddi választásánál szerencsétlenek voltak. Nemcsak az

elnök és alelnökök, de meg az osztályelnökök többsége is a monarchistákból telt ki. E szerint a monarchisták még mindig többségben vannak.

Versailles, máj. 20. A nemzetgyűlés az osztályok megalakulásánál az elnökök közül 13 jobboldali vagy jobbközépi és kettő balközépi. A nemzetgyűlés elnökévé Buffet 359 szavazattal választott meg 289 ellenében, melyeket Martel nyert. Alelnökök: Gaulard Asy, Vitet Benoit. Dufaure választási törvényjavaslatot nyújtott be. Tárgyalása péntekre tüzetett ki.

A május 23-iki ülésen Thiers és az összes miniszterek jelen voltak. Dufaure közli a minisztertanács határozatát. Broglie megtámadja a jelenlegi kormányt. Dufaure elismeri a közelebbi választások helytelenységét, s így végzi: Mi elérkezettnek látjuk a határozó pillanatot arra, hogy a köztársasági kormány elismertessék. — Erre az ülés bezárása kéretett, a mi meg is történt.

Versailles, május 24. A nemzetgyűlés mai ülésében Thiers szólalt fel legelőbb. Magára vállalja a felelősséget a kormány politikájáért; s ezeket mondja: A mai vita tárgyát azon kérdés képezi: köztársaság vagy monarchia legyen-e? A köztársaságot a nép legnagyobb része pártolja. Franciaországának erős kormányra van szüksége, de nem párt kormányra. Thiers felsorolja a kormánya által elért eredményeket és az ideiglenes helyzet hátrányait; ismételve kijelenti, hogy a köztársaságot a kormányzás szükségessége szempontjából mint legjobbat pártolja; míg a monarchiát gyakorlatilag tehetetlennek nyilatkoztatja.

Ezeket mondja továbbá: Egy trón van itt üresedésben, melynek elfoglalására többen törekcsenek. Fejtezeti az alkotmányra vonatkozó előterjesztmények conservatív elveit; s kinyilatkoztatja, hogy a dictatura sülyedésre fogna vezetni; az egyedüli középut a szélsőségek közt az előterjesztett alkotmányi törvényekben lehető fel.

Miután még Perier beszélt, a vita bezárása elfogadtattott. Ernoul az utóbbi miniszterváltozásokat, mint az ország conservatív érdekeinek meg nem felelőket, sajnálattal veszi. — Dufaure csak egyszerű napirendet kíván. Ez utóbbi 362 szóval 348 ellen elvettetett.

A május 24-iki ülésnek folyamában a kormány által kívánt napirend elvettetvén, az Ernoul által indítványozott napirend 360 szóval 344 ellen fogadtattott el.

A nemzetgyűlés felelbi szavazata Párisban roppant sensációt idézett elő.

Versailles, május 26. A tegnapi nemzetgyűlésben Buffet felolvasa a Thierstől érkezett izenetet, melyben ez a francia köztársasági elnökségről lemond. Továbbá egy Changarnier és Broglie-től aláírott nyilatkozat olvastattott el, melyben kívánatlik, hogy utódja azonnal választassék meg. Izgatott vita után elolvasott Buffet egy kormányjavaslatot, mely 368 szavazattal 339 ellenében elvettetett. Zavaros jelenetek után a szavazáshoz fogtak. Mac-Mahon 390 szavazattal egy ellenében, mely Greveyre esett, a francia köztársaság

elnökének megválasztott. A kihirdetés azonnal következett.

Az értekezlet elhagyása után a követek ezen kiáltásokkal fogadtattak: éljen Thiers! éljen a köztársaság. A nép ezen tüntetés után békével eloszlott.

Panamában forradalom ütött ki. A népörség és a katonaság közt csata fejlett ki. Steedman tengernagy hajóival az idegeneket védi.

Az angol parlament e hó 17-ki ülésében Miall megtevé az évenként megújított indítványt, hogy az államegyház szüntettessék meg. A javaslat 356 szavazattal elvettetett 61 szavazat ellenében.

Milanoban május 23-án Manzoni Sándor költő meghalt.

Bukarestben Károly fejedelem trónra léptének évfordulóját máj. 22. ünnepélyes istentisztelettel és disz-lakomával ülte meg a város. Este tűzijáték lesz a népkertben.

A brassó-segesvári vasutvonal menetrendje.

3. vegyes gyorsvonat Marosvásárhely-Segesvár-Brassó.

Maros-Vásárhelyről indul 9 ó. 35 p. est.	
érkezik Segesvárra	7 ó. — p. r. " 7 " 15 " reg.
" Héjasfalvára	7 " 36 " " " 7 " 46 " "
" Erkedre	8 " 21 " " " 8 " 26 " "
" Benére	8 " 45 " " " 8 " 47 " "
" Kaczára	8 " 8 " " " 9 " 13 " "
" Homrodra	9 " 31 " " " 9 " 43 " "
" Alsó-Rákosra	10 " 13 " " " 10 " 15 " "
" Ágostonfalvára	10 " 38 " " " 10 " 48 " "
" Apáczára	11 " 14 " " " 11 " 20 " "
" Földvárra	11 " 54 " " " 12 " 7 " dél.
" Botfalvára	12 " 26 " d. " 12 " 28 " "
" Brassóba	15 " 56 " délután.

4. vegyes vonat Brassó-Segesvár-Marosvásárhely.

Brassóból indul 3 ó. 35 p. d. u.	
érkezik Botfalvára	3 ó. 53 p. d. u. " 3 " 55 " " "
" Földvárra	4 " 14 " " " 4 " 24 " " "
" Apáczára	4 " 58 " " " 5 " 6 " " "
" Ágostonfalvára	5 " 32 " " " 5 " 40 " " "
" Alsó-Rákosra	6 " 3 " " " 6 " 5 " est
" Homrodra	6 " 35 " " " 6 " 43 " "
" Kaczára	7 " 1 " " " 7 " 6 " "
" Benére	7 " 27 " " " 7 " 29 " "
" Erkedre	7 " 48 " " " 7 " 53 " "
" Héjasfalvára	8 " 28 " " " 8 " 36 " "
" Segesvárra	8 " 57 " " " 9 " 22 " "
" M.-Vásárhelyre	6 " 69 " reggel.

A vonalnak hivatalos próbamenete f. hó 27. indul Segesvárról, de csak 28. délelben érkezik Brassóba.

rül már is száz nemes és buzgó iparos tömörült össze, az eredmény el nem maradhat. Ezen hitem és erős meggyőződés mellett is engedjék meg nekem, kit nagyra becsült bizalmok ezen nemes czélu egylet elnökségével tisztelt meg, hogy kérjem önöket tisztelt polgártársak, hogy legyenek hü támogatói ezen egylet céljainak, higyjék meg nekem, hogy legtöbbünknek jóllétét ennek virágzása fogja leginkább biztosítani jelenben, a távol jövőben pedig áldani fogják az unokák apáikat, hogy rólok oly nagylelkűen gondoskodtak.

Midőn ezennel e helyiségben a „magyar polgári kör“ működését mával elkezdettnek nyilvánítanom, úgy hiszem nem mint szájhősök, hanem mint a haza jóllétén munkáló honfiak kiálthatjuk: éljen a haza! éljen a király!

A brassói magyar polgári kör

alapszabályai elkészültek és a belügyminiszteriumhoz terjesztettek.

Előleges tájékozáslul közöljük kivonatát:

Az egylet célja:

Az egylet célja a polgárok társulásának, szellemi és anyagi érdekeinek előmozdítása, a polgári önzet és hazafiság fejlesztése.

Célhoz vezető eszközök:

1. A társalgás. A polgárok összejövetele által a kölcsönös megismerkedés és bizalom eszközölése; társas összejövetelek alkalmával ének, szavallati s esetleg zeneestélyek rendezése által a szép iránti hajlam ébresztése, az értekek finomítása; társas játékok — teke, sakfélék, koczka, társas kártyajátékok — s egyéb mu-

latságok — által a munka utáni tisztességes szórakozás eszközölése.

2. Mivelődés. Ujságok, folyóiratok, válogatott művek olvasása és szakemberek előadásainak meghallgatása által az ismeretek terjesztése és hasznosítása; előadások s felolvasások tartása által a nyilvános fellépésbeni biztosság megszerzése és a közlési tehetség gyakorlása.

3. Segély. Egy segélyegylet alakítása által beteg és munkaképtelen szegény polgárok felségélyezése; tudakozó intézet által a munkakereső polgárok elhelyezése; gyűjtemények berendezése, tanács és felvilágosítás, üzleti érintkezés és kölcsönös támogatás ugymint kiváló iparczikkek megjutalmazása által az ipar előmozdítása; végre megteremtése és előkészítése azon viszonyoknak, melyek kölcsön és takarékpénztár s bizományi intézetek megalakítását lehetségessé teszik s ezáltal a polgárságnak a korigényelte általános társulását eszközölik.

Az egylet tagjai:

Az egylet áll:

a) rendes, b) alapító, c) pártoló, d) tiszteletbeli tagokból.

Rendes tag lehet minden rendü, vallású és nemzetiségü 16 évet meghaladt tisztességes egyén; pártoló tag, ki az egylet pénztára gyarapításához évenként legalább egy forinttal járul, vagy más uton az egyletet anyagilag vagy erkölcsileg támogatja. Alapító tagnak tekint az egylet mindenkit, ki az egylet részére legalább 10 forintot ad. Tiszteletbeli tagokat az egylet választ oly polgárok közül, kik társadalmi téren a brassói magyarság s különösen az ipar érdekében kiváló működést tanusítottak.

Ki az egyletbe rendes tagul belépni akar, tartozik magát a választmány egy tagja által beajánlatni a választmánynak, mely a jelenkezőt — ha ellene semmi kifogás nincsen — titkos szavazás utján felvételtnek nyilváníttja. A felvételi díj 50 kr., a tagsági díj évenként 2 frt. 40 kr, mely 1/4-évenként előre fizetendő.

Minden rendes és tiszteletbeli tag jogában áll, felelőssége mellett a körbe 8 napra vendéget vezetni, kiknek magaviseletéről kezeskedik.

A választmány áll a tisztségviselőkn kívül 10 önálló polgár és 10 iparos segédből s a kezdeményező tanítókból.

Általános szabályok:

Az egylet helyiségeiben, melyek télen 10, nyáron 11 óráig esteve nyitva állnak, csak időtöltési játékok vannak megengedve. Házsárdjátékok szigoruan tiltva vannak. A játékdíjak tanu előtt a záros perszelybe teendőek.

Az egylet tagjai a kör helyiségeiben ildomos magaviseletűek és polgártársaik irányában illő tisztelettel legyenek. A kör mint testület politikailag nem szerepelhet; egyes tagok egymást szabad véleménynyilvánításban gátolni tartózkodjanak.

A megerősített alapszabályok teljes szövege ki fog nyomtatattani és a tagok közt kiosztatni; addig a választmány készségrrel nyujt felvilágosítást.

Az egylet helyiségei (halpiaz 97. szám) tekeasztallal és más játékokkal a tagok használatára már teljesen berendezvék. —

V e g y e s.

(Haynald Lajos) kalocsai érsekségének hatodik fordulatú napján, folyó hó 17-én az erdélyi püspöki uradalom részéről most neki, mint egykori erdélyi püspöknek utólagosan jutott urbériségi kárpótlás egész összegét az erdélyi egyházmegye egyházi, iskolai és közművelődési céljainak előmozdítására adományozván, 60,000 pengő forintnyi örök alapítványt tett és annak kezelése végett a gyulafejevári káptalant kérte föl. Jut ebből a) a csiksomlyói gymnasiumnak 8000 pft, b) a brassói gymnasiumnak 4000 pft. — c) a nagyszebeni Ursula apácáknak 3000 pft, — d) a nagyszebeni tertiátia apácáknak 3000 pft, — e) az erdélyi muzeum botanikus osztályának 2000 pft, — f) a hátszegi iskolának 2000 pft, — g) az erdélyi püspök által meghatározandó hat legszegényebb plébániának egyenkint két, összesen 12,000 pft, — h) hét legszegényebb erdélyi néptanító jobb ellátására egyenkint ezer, összesen 7000 pft, — i) az erdélyi elaggott papok nyugdíjalapjának 2000 pft, — k) az erdélyi néptanító nyugdíjalapjának 2000 pft, — l) egyéb erdélyi egyházi célokra 15,000 pft. Az alapítványok 1874. jan. 1-ső napján lépendvén életbe, a folyó 1873. évre eső, majdnem háromezer forintra rugó kamatok Erdélyben huszonegy különféle egyházi, iskolai és közművelődési célokra kisebb-nagyobb összegekben osztatnak szét.

(A marosvásárhelyi) szépirodalmi téren működni kívánó tarsulat máj. 19-én tartá előértekezletét. Elnöknek Mentovics Ferencz egyhangulag megválasztván, egy 6 személyből álló bizottság küldetett ki az alapszabályok kidolgozása végett. Az egyik főszempont, mely a tarsulatnak irányadója leend, a népköltészet gazdag aknájának művelése.

(Nagy-Szebenben) máj. 25 ikén zászlószentelés volt. Ez alkalomra meghívók bocsáttattak ki, s „H. Zeitungnak“ nagy keserűsége van, hogy a meghívók magyar nyelven vannak kiállítva. Már miért is nem bocsát ki a parancsnokság magyar honvédzászlószentelésre német meghívókat.

(A Gráczban) tanuló román ifjak e hó 15-én ünnepi lakomát adtak „a románoknak a magyar igától felszabadulás huszonöt éves ünnepére“ elfeledve azt, hogy a hazában minden népet a magyar országgyűlés szabadditott fel, s a régi királyok is sok román parasztot szabadítottak fel, midőn a nemesi rendbe emelték.

(Sepsi-Szent-györgyön) a ref. tanodai műénekkar több műkedvelő szíves közreműködésével a ref. tanoda javára hangversenyt rendezett május 22-én, — bevétel volt 105 frt 40 kr. o. é. ehhez számítva ez alkalommal egy kis tréfás jövedelmet 1 frt 50 kr. összesen 106 frt 90 kr. melyből 18 frt 90 kr. kiadást kivonva maradt 88 frt o. é., mely összeget a ref. tanodai közpénztárnak ezen ide mellékelt nyugtára átszolgáltattam.

Solymosy Lajos.

N y u g t a.

Melyszerént alóírt elismerem, hogy az 1873. máj. 22-én tartott hangverseny tiszta jövedelmét 88 frtot o. ért. t. Solymosy Lajos urtól átvettem a tanoda pénztárába.

S.-Szt.-Györgyön, 1873. május 24-én.

88 frt. o. é.

Antal Zsigmond,
pénztárnok.

(Az „Apollo“) zeneműfolyóirat 70. száma két hosszabb darabot tartalmaz, u. m. Thern Károlynak veterán zeneművészről egy szonatinát magyar stílusban, s Beckettől egy Nocturne-t.

(Román iskolai congressus.) Dr. Vancea balázsfalvi érsek iskolai congressust hív egybe, köriratában hangsúlyozva a közoktatási miniszter febr. 23-ki rendeletét, mely kinyilatkoztatja, hogy a felekezeti iskolákat elfoglalni s azokat községiékké átalakítani nem szándéka, de azt megkívánja, hogy ezen iskolák a népoktatás céljának megfelelő helyzetben legyenek. Azután a congressus szükségességét ekként indokolja a főpásztori levél:

„Mi sors fogja érni a községeket, könnyen megérthető, — s miután tapasztaljuk: hogy 5 év óta nincs elhárítva a felekezeti iskoláinkat fenyegető veszély, — s miután látjuk, hogy e veszély megelőzésére nincs más módunk, mint a románság összeségéhez folyamodni — az egyetlen mentő eszköznek, mi még a fenyegetett községeink szem rendelkezésünkre áll, — fenyegetett községeink viszonyainak meghányásvetése szempontjából elkerülhetlenné látok az érseki iskolai ügyek tárgyában egy mielőbbi congressust.“

(A székely nemzet) történelmének megírására szépen gyűlnek az adakozások s maholnap e nagybecsű mű biztosítva leend. Annál különösebb, hogy épen most, midőn a dolog oly szép fejlődésnek indult, hideg zuhanynyal akarja a buzgóságot a „Kelet“ egy névtelene elől, állítván, hogy nem jött el még az idő, holott előbb neki sem jutott eszébe az ellen felszólalni. Mi nem értjük egyáltalában e jó ur okoskodását. Magyarország egyetlen egy részének történelméről sem jelent meg annyi forrástanulmány és monographia, mint a királyhágontulról részről s épen ez okból a rész egy részének megírása is sokkal könnyebb. Annyival fontosabb ennek jelenlegi sürgetése, mert oly alapos szaktudósok, mint Szabó Károly a régibb s Jakab Elek különösen a székely nemzet újabb történelmére nézve nem fognak mindig akadni. Mi melegen óhajtjuk e becses mű mielőbb megjelenését s úgy hisszük, hogy ha e mű pályázathirdetés nélkül e két derék tudósunka bizatik, a kétségek, melyeket az említett névtelen felemlít, önmaguktól eloszlanak.

(Konstantinápolyban) Lesseps és az orosz követ tárgyalást folytatnak egy Közép Ázsián át vonuló orosz indiai vasut ügyében.

(Hátszegen) Lónyay Béla 118 szóval 284 közül ellenfél nélkül követté választatott.

(A francia választási) törvény szövege szerint az activ választási jogra 21 éves kor és két évi állandó tartózkodás egy helyen szükséges.

(„Fürdői lapok“) ad ki Budapesten Sedy István E lap minden száma hoz cikket a víz- és fürdőgyógytan köréből s ismertetést a magyarországi ásványvizekről, a legújabb elemzések és tapasztalatok közlésével, a fürdőknél a legújabb beruházások, javítások stb. felemlítésével.

Az ásványvizekre nézve abban a visszas helyzetben vagyunk, hogy a közönség a külföldieket jobban ismeri, mint a magyarországiakat, ha gyógytekinetben ezeket illeti is az elsőség. E lap ismertetéseiben a magyarországi ásványvizek mindig összefognak hasonlítani a külföldiekkel s a különbség kiemeltetni.

Fürdészeti statistikát s minden látogatottabb hazai gyógyhelyről leveleket és a fürdővendégek névsorát fogja közölni e lap, mely megjelenik jun. elsejétől sept. végeig minden vasárnap. Előfizetési díj 4 frt. o. é. Az előfizetési pénzeket a „Fürdői Lapok“ kiadói hivatalához (Budapest, Belváros, IV. ker. Széputca 3 sz.) kell küldeni.

(Óriási kőszentelepek.) Chinában 400,000 négy-szögmérföld területű kőszentelepek vannak, minnek egy harmadrésze Angolországnak épen elég lenne arra hogy a föld legvirágzóbb iparu nemzetévé emelje. Chi-

nát e köszén-bőség azon helyzetbe hozza, hogy évezredekre el tudja látni az egész földet köszénmel. A telepek mélységei 1—2—500 láb között változik.

Helyi különfélek.

A brassói magyar társalgó egylet május 17-iki ülésén Réthy Lajos lemondott az elnöki tisztről, meleg megható szavakkal buzsuzván az egylettől, mely neki jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott üdvös működéséért, s egyszersmind kikiáltotta örökös tiszteletbeli tagjának. Kászony István indítványára a magyar társalgó egylet most alakult testvérének — a brassói magyar polgári körnek 200 frtnyi ajándékot s 300 frtnyi 6% kölcsönt adományozott s ezáltal egy részről a kezdet nehézségeivel küzdő kör megalapítását biztosította, másrészről pedig bizalmának és rokonszenvének fényes jelét adá az új egylet irányában. Az ebbeli határozatra leginkább az intelligentia és kereskedők folytak be, bizonyítván hogy méltányolni tudják az iparos osztályt s felvirágzásának szükségességét.

A kaszinói vendéglő Wertán Jánosnak adatott ki. Bolgarszeg főutczában alkalmas szállás szép kerttel kiadó.

Mészáros Nándor kir. tanácsos, gymnasiumi főigazgató és miniszteri biztos május 27-én délben érkezett Brassóba a r. k. gymnasium megtekintésére. A nagyon buzgó, humanus és hazafias tanferfinál 27-én este a gymn. zenekar előadással tisztelgett.

Szerkesztői szó.

A „Kr. Z.“ ismét felre beszél a „Nemeréről.“ Majd találunk hűsítő.

Mai számunk fontos magánelfoglaltatás miatt később el.

Becsi tőzsde es pénzek Brassóban május 26.

	Pénz.
Oszt. nemzeti adósság ezüstben	70 90
„ „ „ papírban	66 90
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	97 50
Nemzeti bank részvény	995 —
Hitelintézeti	280 —
London	111 —
Ezüst	110 —
Napoleon'dor	8 89
Cs. k. arany	— —
Lira	— —
Magyar földteherm.	77 50
Bánati	74 50
Erdélyi	72 —
Porosz tallér	1 63
Ikosár	1 62
Rubel	1 60

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő: Herrmann Antal.

Árlejtés.

Hosszufalu, Csernátfalva és Türkös községei egy kőhid építésére árlejtést tartanak a hosszufalusi községi irodában f. év június hó 3-án délelőtt 10 órakor.

A terv és feltételek Reich Frigyes kerületi felügyelő urnál láthatók Brassóban.

Voicu Rosiulescu,

55 1—1

biró.

Az előpataki hajtó pezsgő-porok

magában foglalják a híres előpataki gyógyforrások oldó vegyalkat részeit és ezen ásványvizek gyógyhatását fokozott mértékben bírják.

Különösen kitűnő hatása van e porok használatának a gyomorhurutban, csömörben, gyomorgöngyöségben, étvágytalanságban, gyomorpufladásban, emésztési gyöngeségben, gyomorgörsben, zahában (tulságos gyomorsavany), vagy is az ugynevezett mellégésben; továbbá máj- és lépdaganatban, az epe rendetlen el- és kiválasztásában, epedugulás-sűrűség és epekövek ellen és az ezen állapotokból származó makacs sárgaságban, ugy nemkülönbén a test akármely szervének elnyálkásodásában, nehéz lélekzés és szívdobogásban; a belek zsongtalanságában (erőtlenység), a székörben, altesti vérpangásban, kezdődő vizkórban, különösen pedig az aranyérben, a vese húgyhólyag és húgyeső kurutfaiban, vese és húgykövek képződése ellen, az anyaméh idült takarjában és daganatában, fehérhólyásban, méhvérzésekrei hajlamban, szédülésben, fő- és mellhezi vértortulásban, makacs csuklásban, rásztkórban és méhszenyben (hypochondria és hysteria).

E porok nélkülözhetővé teszik az ingerlő hatású drasztikus hashajtó szereket. Hatásuk biztos, szelid és fájdalommentes, mivel alkatrészei gyengén oldó, hűsítő és csillapító természetűek; ugyanazért huzamosabb ideig is veszély nélkül használhatók, — miről a bel- és külföld több orvosi és tudományos tekintélyei és számos betegjei elismerő nyilatkozatokat küldöttek be.

Ára egy 12 adagot tartalmazó doboznak használati utasítással 1 frt. o. é.

☞ Kaphatók e porok minden jelesb gyógyszerárban és minden jelentékenyebb ásvány- és fűszerkereskedésben. ☞

☞ Főraktár és szétküldési iroda Brassóban Száva Gerónek a „koronához“ czimzett gyógyszerárban. ☞

51 2—0

3669 sz. 1873.

54 2—3

Pályázat.

A zajzoni helységi jegyzői állomás betöltésére azon hozzátevésével pályázat hirdettetik, hogy a pályázók a szabályszerű okmányokkal felszerelt kérvényeiket 1873. Junius 24-ig a zajzoni kerületi felügyelő Brennerberg Ferencz tanácsoshoz küldjék be.

A zajzoni helységi jegyző járományai: 200 o. é. frt évi fizetés, természetbeni lakás és 10 osztrák öl tűzifa, melyből az irodaszoba is fűtendő.

A megválasztandó jegyző tartozik hivatalát 1873. Október 1-én elfoglalni, mely naptól járományai is folyósítatnak.

Brassó, 1873. Május 14-én.

A városi s vidéki tanács.